

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

11

2015

39 Kč / 1,60 €

Náhoda, nebo Stvořitel?

**Chůze
po jedné noze**
úvodník Daniela Hurty **/6**

Alexander Fink:
Jak se vypořádat
s evoluční teorií? **/8**

**Netanjahu
u Putina**
konflikt v Sýrii eskaluje **/20**

úvodník

4 Na vážkách

Daniel Hurta

pronásledovaná církev

6 Snažím se Saídovi předat, že není zapomenut

Naghmeh Abediniová,
Daniela Kenningová

rozhovor

8 Těším se, že se v nebi dozvím, jak to bylo

Alexander Fink

téma: Náhoda, nebo Stvořitel?

12 V čem se Gagarin mýlil

Stanislav Kaczmarczyk

14 Známe jen zlomeček pravdy

Paul Garner

14 Šest dní a Adam a Eva

anketa

17 Směry v kreacionismu

18 Může biologie „dokázat Boha“?

Judith Fehrerová

můj příběh

19 I ten můj papoušek...

Petr Esner

20 Manžel se bál, jestli jsem se nezbláznila

Anna Pavlová

21 Spadl nám kámen ze srdce

Renata Zrníková

z historie

22 Pastor, za něhož horníci podepisovali petice

Daniel Spratek

z příštího čísla

téma: Tchyni mít, tchyní být

- ☐ Pavel Raus: Když dvě ženy milují jednoho muže
- ☐ Jana Frantíková: „Letos ji pustíme dovnitř“

rozhovor: Ján Liguš

- ☐ životní cesta předního českého teologa

povídka: Zkažené Vánoce

z historie: David Nitschmann

- ☐ misionář mezi karibskými černochoy

6 Naghmeh Abediniová

„Manžel v íránském vězení mluví o Kristu“

8 rozhovor: Alexander Fink

„Všemohoucí Bůh je pro vědu nestravitelný“

12 téma: Náhoda, nebo Stvořitel?

Pohledy vědců i teologů

22 Život pastora V. Santaria

Proč hutníci a horníci psali petice

ŽIVOT VÍRY

ročník 26 / listopad 2015
cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbk.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbk>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

neustále jsme vystavováni podnětům, které má rád okolní svět:

- měj se co nejlíp,
- průběžně zvyšuj svůj standard,
- dopřej si zahraniční dovolenou,
- v komunikaci je tvoje síla (do češtiny

přeloženo to znamená: buď on-line, buď průběžně na facebooku, hojně používej mobilní telefon),

- v informacích je tvoje síla,
- hodně se bav,
- hlavně hodně odpočívej

a další podobné věci.

Karatelský prst nevztýčím, většinou to totiž jsou dobré věci. Může se ale stát, že tyto dobré věci začnou pohlcovat náš svět, až nám zaplácnou obzor.

Za tím, že nás tyto v podstatě dobré věci často poškozují, stojí určitý způsob myšlení: spolehat na sebe a budovat předně svou vlastní pozici, své vlastní království. To je hlavní výzva, které denně čelíme. To je volání světa, které k nám zaznívá vlastně pořád. Pokud se pohybuje samospádem, jedeme z kopce a tento hlas začne určovat náš směr.

Jaksi stereo k tomu patří negativní volání: Dotýká se nás strach z budoucnosti, z politické situace (ani není divu). Ještě k tomu patří hlas, který říká, že nás křesťanská víra ochuzuje, že se jako věřící nemáme tak dobře jako nevěřící nebo jako věřící, kteří víru neberou tak vážně.

Nedávno, po jedné křesťanské akci, jsem se probudil a měl jsem něco jako kocovinu. Cítil jsem se vyprázdňený, neměl jsem chuť do práce ani na modlitbu, a to přesto, že jsem si celou akci krásně užil.

Taky se mi v hlavě objevily konkrétní pochybnosti:

- Dobře, Kristus vstal z mrtvých, ale jeho druhý příchod moc pravděpodobně nevypadá.
- Jak vysvětlit, že se zvířata požirají, když byla stvořena Bohem?
- Tenhle hodný staříček člověk by měl skončit ve věčném zatracení jen proto, že neuvěřil?

O těchto a podobných otázkách jsem kdysi hodně přemýšlel a mám na ně pravověrné odpovědi, kterým opravdu věřím. V čem je tedy problém? Věřím, ale asi mám neurčitou obavu, jestli věřím správně. Přitom to není něco, co by mě pohlcovalo. Jen to občas tak nějak prolulo. Takové bezděčné pochybnosti patrně nejsou problémem Tvým ani většiny křesťanů (mne to potkává jen vzácně), ale zkoušky na Tebe přicházejí zase v jiných oblastech. Jsem důkazem toho, že znát správné odpovědi, ale jen teoreticky, nestačí.

Zkoušky spolu s vanutím konzumu (hlavní je, aby se mi dařilo dobře) a spoléhání na sebe vytvářejí obrovský průběžný tlak, který si většinou ani neuvědomujeme. Během skupinky nebo na shromáždění nás svaluje Boží přítomnost, ale příští den můžeme snadno být zase tam, kde jsme byli – pod tlakem, který

- nám bere chuť šířit Boží království,
- nám bere radost z toho, že máme věčný život,
- nás vede k tomu, abychom se přizpůsobovali hodnotám společnosti, ve které žijeme.

Skupinka ani shromáždění nepomáhá trvale. Jsem si jistý, že pro křesťana (ale i pro nekřesťana) je jen jediná pomoc a opora. Je to Bible – Boží slovo, které působí jako lék. Lidé s nefunkční štítnou žlázou a někteří kardiaci mohou příjem léků

na pár dní přerušit. Jejich život nebude ohrožen, ani když se dočasné vysazení léků začne projevovat. Trvalé vysazení léků by u nich ale nakonec skončilo smrtí.

Prázdné chvíle po konferenci... Po třídní abstinenci sahám ze zvyku po Bibli a čtu... 47. žalm, pak 48., 49. Postupně mě naplňuje radost. Autoři řešili totéž co já, jen před 3000 lety.

Moje cesta z kocoviny

Autor si stěžuje na lidi, kteří spoléhají na svůj majetek a chlubit se svým velkým bohatstvím. V jejich nitru je, že jejich domy jsou tu navěky. Ale ani člověk, který je vážený, nepřetrvá. Je podobný zvířatům, která hynou. Taková je cesta těch, kteří spoléhají sami na sebe.

Uvedené myšlenky 49. žalmu se mě dotýkají, ale nejsou pro mě nové, i když jsou povzbudivé. Boží slovo ale působí ještě hlouběji – nejen na rozum, ale i na to nejvnitřnější, co v nás je.

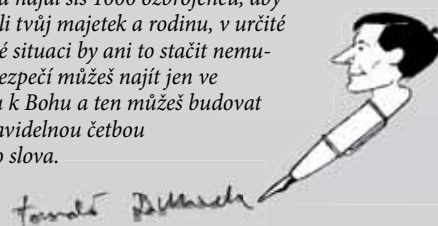
Sice to vím, ale jak nesamozřejmě je, že autoři Bible spoléhali na Boha! Měli s Bohem hlubokou zkušenost. Kdyby ji neměli, nikdy by nic takového nenapsali. Najednou i já vidím, že tu zkušenost už taky mám, a už dlouho. Chovám ji hluboko – není jen v hlavě, protože to by nestačilo. Během četby Bible ta moje dřívější hluboká zkušenost prosákla z mého nitra a posiluje můj život, mou duši.

Asi nejvíce se mi líbí 16. verš: „Bůh jistě vykoupí mou duši z moci podsvětí – vždyť mě přijme!“ Důvěra v Boha autorovi pomohla, když ho pokoušela bohapustá kultura jeho současníků, jejich materialismus, to, že spoléhali na sebe a na své nemovitosti.

Karta se obrací. Mám vnitřní převahu, moc Božího království ve mně je silnější než vnější tlaky. Cítím vyhoďu, kterou mi víra dává ve srovnání s nevěřícími a s nedostatečně radikálními křesťany. Jdu s chutí sloužit Bohu a mám tichou radost z toho, že se Pán Ježíš brzy vrátí.

Boží slovo působí myšlenkově, ideově – určuje a upevňuje náš směr. Boží slovo působí také organicky, vnitřně – jako lék, jako voda žíznivému, jako jídlo hladovému. Dodává sílu, vlévá do nás život. Boží slovo někde také může narážet, usměňovat, bořit, všude tam, kde je v našem životě něco, co nám brání chodit s Bohem. I to nám pomáhá.

Chci Tě povzbudit: Čerpej pravidelně ze zdroje života. I kdybys Bibli neotevřel celý týden nebo celý rok, slovo v ní na Tebe stále čeká. Oporu pro svou cestu jinde nenajdeš. I kdybys měl spoustu peněz a najal sis 1000 ozbrojenců, aby chránili tvůj majetek a rodinu, v určité dějinné situaci by ani to stačit nemuselo. Bezpečí můžeš najít jen ve vztahu k Bohu a ten můžeš budovat jen pravidelnou četbou Božího slova.

Na vážkách

Daniel Hurta

Věšel jsem do přívětivě zařízené ordinace fyzioterapie. Vlastně to byla malá tělocvična s prvky hezké pracovny. Lékařka mě po úvodním „ohledání“ vyzvala, abych si stoupl na váhu. Vypadal jsem určitě překvapeně, když vytáhla zpod skříňky dvě stejné osobní váhy, které dala vedle sebe s výzvou, abych se na ně postavil, každou nohou na jednu. „Podívejte se a řekněte mi, prosím, kolik vážíte.“ Mrkl jsem dolů k podlaze a rychle jsem přemýšlel, co se děje. Levá váha ukazuje 44 kg, zatímco ta pravá jen 28 kg. „Vidíte, tady je váš problém – jdete životem po jedné noze.“ Tak u mne začala léčba bolesti hlavy a krční páteře. Až dosud jsem si vůbec neuvědomoval,

že se zřejmě během posledních let moje tělo převážilo na jednu stranu. Že stojím nakřivo, jsem si nevšiml ani já, ani nikdo

z mého okolí. Ono to vlastně ani moc poznat nešlo. Pozornému oku lékaře podepřenému důkazem vah to však neuniklo.

I v životě oddaných křesťanů může dojít k tomu, že začneme „přenášet váhu“, klást důraz na něco, co tak původně být nemělo. Vše je OK, nikde žádná viditelná vada, hřích nebo něco zásadně nemocného, a přesto vnímáme určitou nespokojenost, vyčerpání, únavu či bolest. Mne bolela hlava a nikdy by mě nenapadlo, že příčinou není hlava, ale to, že „jen“ zatěžuji jednu z dolních končetin více než tu druhou.

Domnívám se, že tak jako u mne došlo v období středního věku k tomu, že se mé tělo převážilo na jednu stranu, a potřeboval jsem pomoc a obnovu (učit se znovu správně chodit a začít cvičit), může se i křesťanovi po dvaceti nebo třiceti letech života s Bohem stát, že se převážilo na jednu stranu a potřebuje obnovu stejně jako já. Co tím myslím?

Láska k Bohu, láska ke Kristu. Tak základní oblast našeho nového života! A přesto jsme se po letech mohli převážít do stavu, kdy křesťanství považujeme více za myšlenku. Je snadnější milovat myšlenku Boha než Boha samotného. Velmi snadno se nám může stát, že zaměníme vztah s Bohem za myšlenku Boha. Proto z Boží milosti potřebujeme povzbuzení a napomenutí lékaře. Neexistuje žádné zaříkadlo nebo tajemství, které by nám pomohlo. Láska k Bohu roste v závislosti na tom, jak se rozvíjí náš vztah s ním. Ten se prohlubuje skrze jeho slovo, modlitbu a s pomocí bratrů a sester – když vidíme, jak v jejich životech působí Boží milost.

Velmi překvapující pro mne bylo, že moji lásku k Bohu může ničit Boží požehnání. Stalo se mi, že Boží požehnání pro mne znamenalo více než Bůh sám. Je pro nás pokušením milovat Boha za to, co nám dává a co nám dělá dobře, namísto milování Boha pro něj samotného. Pak hrozí nebezpečí, že budeme nabízet křesťanství na základě požehnání, které nám přináší. To je však scestný způsob. V evangelium jde vždy o rostoucí lásku k Bohu jen kvůli němu a pro jeho slávu.

krátce

◆ **Chtěl Obama urazit papeže?** Na setkání v Bílém domě během papežovy návštěvy USA koncem září pozval americký prezident Obama například prvního homosexuálního biskupa v dějinách Episkopální církve Genea Robinsona, předsedu náboženského protiratáfského sdružení Harryho Knoxe, řeholnici Jeannine Gramickovou, která lobuje za změnu římskokatolického učení o svazcích homosexuálů i několik dalších LGBT aktivistů.

Podle médií lze tento krok těžko chápat jinak než jako urážku. Baracka Obama za to kritizoval např. senátor a uchazeč o kandidaturu v blížících se prezidentských volbách Mike Huckabee. Obamovy spolupracovníky označil za nejprotikřesťanštější administrativu v dějinách Spojených států. „Je to, jako kdybyste na setkání vyléčených alkoholiků nechali otevřený barový pult. Je to prostě neslušné,“ řekl Huckabee. Další kritici naznačují, že Obama vůči římským katolíkům udělal gesto pasivní agrese. Evangelista Franklin Graham to komentoval slovy: „Je to skandální a naprosto nevhodné.“

František naproti tomu uvedl, že mu nezbyvá čas povečeřet s kongresmany, protože bude stolovat s bezdomovci. To se stalo v kostele sv. Patricka, kde papež bezdomovcům u stolů osobně sloužil.

Po setkání v Bílém domě navštívil papež řeholnice, které kritizovaly Obamovu zdravotnickou reformu. Mluvčí Vatikánu Federico Lombardi uvedl, že šlo o papežovo vyjádření podpory řeholnicím ve sporu s americkou administrativou.

Kromě toho se František setkal s volenou úřednicí státu Kentucky Kim Davisovou, protestantkou, která byla pět dní vězněna, protože odmítla dvojici gayů

vydat osvědčení o sňatku v odvolání na to, že je to v rozporu s „Božím zákonem“. Z iniciativy Davisové bylo setkání neveřejné, aby zprávy o něm v médiích nepřehlušily jiné části papežovy americké agendy.

Po návratu do Vatikánu František řekl, že úředníci mají právo odmítnout plnění ze zákona plynoucích povinností, pokud by se přičily jejich svědomí. „Výhrada svědomí musí vstoupit do každé právní normy, protože je právem, lidským právem,“ uvedl papež František.

◆ **English kempy mění pohled na křesťany.** Během letošního léta proběhlo celkem 23 kempů (19 English kempů, dva Multi kempy a dva English Sport kempy), které organizovala KAM. Do rolí lektorů a pomocníků se zapojilo 291 studentů z 22 amerických sborů, jeden přijel ze Severního Irsku. Po dobu tří měsíců na kempech spolupracovalo i 23

stážistů, z nich šest z České republiky. Na týdenní křesťanský evangelizační tábor, který na kempy navázal, přijelo na 1200 mladých lidí. Dvě třetiny z nich pocházejí z nekřesťanského prostředí a nechodily do církve.

„Nevíme přesně, kolik lidí uvěřilo, to ví jen Bůh, ale víme, že desítky, ne-li stovky projevily po výzvě zájem o rozhovor, modlitbu a další studium,“ zhodnotili akci pořadatelé za KAM. Účastnice Lea z Mostu o svých dojmech napsala:

„Změnilo to můj celkový dojem z křesťanství. Sama nevěřím, ale myslím si, že lidé, co věří, jsou úžasní. Lidé, co nevěří, se mnohem méně smějí a chovají se hůř. Takže něco na tom křesťanství být musí.“

◆ **Milujem svoje mesto.** Festival Milujem svoje mesto se konal v Bratislavě 11.–12. 9. ve spolupráci s magistrátou hlavního města i několika místních částí.

Letos se zapojilo přes 40 partnerských organizací a společenství a na 600 dobrovolníků, kteří ve vytipovaných lokalitách odpracovali přes 3200 hodin. Pomáhali se školám, domovům sociálních služeb, domovům seniorů i sociálním ubytovněm. Dobrovolníci uklízeli veřejné prostory, dětská hřiště, parky, lesy, natírali zábradlí autobusové zastávky, lavičky i ploty. „Pomáhalo sa so srdcom a urobilo sa mnoho dobrého,“ zhodnotili akci pořadatelé. „Vykonaná práca rozžiariła oči mnohým. Najviac nás tešili ďakovania seniorov v domovoch, slová vďaky a uznania od riaditeľov sociálnych zariadení, či náhodných okoloidúcich. Bratislava sa vďaka pomoci dobrovoľníkov stala miestom lásky, priateľstva a vzájomnej pomoci.“ Historicky šlo o jednu z největších dobrovolnických kampaní na území Bratislavy.

Součástí festivalu byla i pestrá nabídka kulturních, sportovních a duchovních programů. Součástí byly i programy

pro rodiny s dětmi, mládež a seniory. Vyvrcholením kampaně byl v sobotu večer Festival života v Incheba Expo Aréně s 83letým britským evangelistou Davidem Hathawayem. Evangelizace se zúčastnily 4000 lidí, mnozí z nich přijeli bezplatně autobusy z různých míst Slovenska.

◆ **25 let TWR.** 25 let samostatného fungování si 19. 9. v prostorách BJB Brno připomněla česká redakce mezinárodní křesťanské rozhlasové misie TWR-CZ. Na děkovné bohoslužbě kázal Karel Kaňa, kazatel AC Břeclav, který zdůraznil, že pravdu evangelia je třeba připomínat i těm, kteří už ji do svého života přijali. Slavnostní odpoledne ozvláštnilo vystoupení smíšeného pěveckého sboru a orchestru z Těšínska, který pod taktovkou Ewalda Danela (známého také z knihy

Marie Frydrychové Střežené město) provedl výběr ze starých kancionálových písní a především Biblické písně Antonína Dvořáka.

Na setkání nechyběla řada pamětníků nejen začátků práce TWR-CZ, ale i z doby totality, kdy se české programy šířily z Monte Carla. Nestor této práce, Otakar Vožeh, přidal videopozdrav z USA, kde nyní žije. Bezmála tři stovky účastníků se mohly setkat např. s Marií Frydrychovou, manžely Dedeciusovými, Petrem Kolkem, Václavem Kadlecem a dalšími.

Lucie Endlicherová

Prímo neuvěřitelné bylo pro mne osobně zjištění, že také poslušnost může být překážkou lásky k Bohu. Můžeme snadno dospět do stavu, kdy si za lásku k Bohu napíšeme = skutek. Pak je láska k Bohu to, co děláme. Tento postoj nás při-

záchrany, odpuštěním a Božím pokojem. V naší kultuře příliš o lásce nemluvíme, a už vůbec ne na veřejnosti. Asi jste již dlouho nepotkali někoho ze svých přátel, který by se s vámi radil, jak může ještě více milovat svoji ženu, jak jí

může ještě více dát najevo svůj obdiv. Nebo by prostě jen tak nahlas přemítal, jak má svou paní rád. Považovali byste mne asi za ujetého, kdybych takto bláznivě mluvil na veřejnosti o lásce ke Kristu.

Potíž je v tom, že to bláznivě není (milovat takto manželku a milovat tak-

to Krista). Možná se to jako křesťané potřebujeme učit. Láska k Bohu by měla být součástí našich rozhovorů, tak jako tomu bylo mezi křesťany, kterým píše Petr: ... *až jste ho neviděli, milujete ho ... a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí...* (1Pt 1,8)

Píšu vám, kteří sloužíte, modlíte se a budujete skrze službu svou rodinu, svůj sbor, církev, vám, kdo investujete do přátelství s těmi, kdo Krista ještě neznají. Velmi si vážím vaší služby. Myslím,

že patřím do této skupiny taky. Nicméně i nám se může stát (mně se to stalo), že láska k Bohu nám začne unikat mezi prsty.

Služba, povinnosti, konflikty, nové nápady z nás mohou vysát lásku ke Kristu, radost i naplnění. Řešením není všeho nechat. Dovolte, abych vás pozval k tomu, abyste zvolnili a vrátili se k Bohu skrze Písmo, sedli si na večeri s přáteli a nechali se povzbudit skrze společenství, které slouží vám. Pojďme si s druhými přiznat, že nemáme sílu lidi milovat jako Ježíš, protože Ježíš se nám někde v tom všem ztratil. Pokud jste povinností a službě dovolili, aby z vašeho života vytlačily modlitbu, přiznejte si to. Najděte si dvě jiné osoby a potkávejte se s nimi jednou týdně na 30 minut třeba ještě před prací a modlete se spolu.

Evangelium není tak složité. Připomínáme si neustále, že náš úkol je v podstatě prostý: Milujeme svého Otce v nebesích celým svým srdcem, celou svou duší, myslí i silou. Věřím, že moc k milování bližních nám bude přidána.

Autor je starším sboru CB „Maják“ ve Vsetíně.

Stává se vám, že by někdo z vašich přátel jen tak nahlas přemítal, jak má rád svou paní?

vádí k tomu, že posloucháme, protože přece musíme poslouchat Boha, poněvadž v tom je láska. Musíme dát pozor: Nejde tu buď o lásku, anebo o poslušnost, ale o obojí současně – láska a poslušnost charakterizují zdravý vztah s Bohem. Přesto je nám vlastní postavit se, naklonit se jen na jednu stranu váhy – skutků, výkonu a zákona.

Jak jste si všimli, tento článek je o lásce. O lásce k Otci stvořiteli, o lásce ke Kristu, který nás skrze Ducha svatého zabezpečil jistotou

◆ **Rony Chaves se modlil v Česku.** Po mnoha letech se do naší země vrátil kostarický apoštol a pastor sboru v San José Rony Chaves, tentokrát s částí týmu, který se přijel do Evropy modlit a proklamovat Boží slovo. Rony se této službě věnuje už mnoho let. Modlil se tak v Latinské Americe, ale třeba i v Indii. Tu navštívil před patnácti lety a prorocká slova, která přijal a vyznával nad Indii, zapsal a zakopal do země. Nedávno se mu ozval jeden z indických pastorů, který s ním před patnácti lety byl na modlitební cestě, a sdělil mu, že se všechno naplnilo.

Sestra, která přijela s Chavesovým týmem, sdělila slovo o Izákovi, který obnovoval studny, které vybudoval Abraham a nepřátelé je zasypali (1M 26,18). Na základě tohoto příběhu povzbuzovala české křesťany, aby obnovili studny z doby reformace husitské a Moravských bratří. Přestože zřejmě nevěděla o iniciativě České studny, byla její výzva takřka totožná s touto iniciativou.

Na závěr se Rony Chaves modlil a proklamoval některá zaslíbení nad naší zemí. Mimo jiné to bylo slovo o „nové reformaci“. Toto a další zapsaná slova chce zakopat také u nás a plánuje se vrátit. Kéž se prorocství naplní třeba i dříve než za patnáct let.

Lubomír Ondráček

◆ **Modlitby za Saída Abediniho.**

Při příležitosti třetího výročí uvěznění pastora Saída Abediniho v Íránu se 26. 9. konalo 966 modlitebních setkání ve 46 státech světa. Jedno z nich bylo také v Olomouci, v modlitebně CB. Modlit se přišlo asi 20 převážně mladých lidí.

Přimlouvali jsme se za Saída a jeho rodinu, ale také za pronásledované křesťany po celém světě a využili jsme při tom mapu pronásledování, která vyšla v Životě víry. Nakonec jsme prosili, aby Pán probudil svou církev i v našem národě, abychom žili pro Krista naplno a mnozí skrze naše živé svědectví uvěřili. Saíd v jednom ze svých starších dopisů uvedl: „Jsem rád, že moje pouta k sobě připoutala věřící v modlitbách za pronásledovanou církev.“ Saídova manželka Naghmeh na facebooku popsala Saídovu reakci na letošní modlitby: „Saíd zmínil, že se 26. září modlil se spoluvězni a že všechny modlitby, které se za něj konaly, cítil. Bylo to pro něj velké povzbuzení.“ (Viz také rozhovor na str. 6.)

Daniela Kenningová

◆ **ČEA: Evropa se mění.** Tajemník ČEA Jiří Unger se vyjádřil k aktuální situaci na našem kontinentu. Ve svém prohlášení zveřejněném počátkem října mluví o tom, jak důležitá bude naše reakce na změny, kterých jsme svědci: „Buď podlehneme xenofobii a strachu, nebo budeme i tuto věc vnímat jako příležitost ukázat na sílu evangelia a křesťanských hodnot v lásce k našim bližním.“ Zároveň upozorňuje na velké potíže, které masová migrace způsobí. Až odezní prvotní entuziasmus i strach, bude podle něj třeba hledat praktická řešení integrace a definici hodnot, na kterých bude postavena. Změny v Evropě ale neprobíhají jen kvůli uprchlíkům. Jiří Unger upozorňuje na změny v církvi. Jen ve Francii vzniká podle něj každých 10 dní nový evangelikální sbor a ve Velké Británii vznikají nových sborů tisíce, takže již nikdo není schopen tento proces i jen monitorovat. „Evropa se mění. Možná bude mnohem multikulturnější a rozmanitější,

ale z mnoha důvodů to bude pro církev spíš dobře,“ uvedl tajemník ČEA.

◆ **Dny pro Izrael opět pod záštitou prezidenta ČR.**

Již 19. ročník Dnů pro Izrael proběhl v Hradci Králové 5.–13. 10. Projekt místního nedenominačního sboru KC Sion je podporou česko-izraelských vztahů a připomenutím kultury i historie židovského národa. Stejně jako v předchozích letech se projekt konal pod záštitou našich nejvyšších ústavních činitelů – prezidenta ČR Miloše Zemana, předsedy senátu Milana Štěcha, předsedy poslanecké sněmovny Jana Hamáčka, premiéra Bohuslava Sobotky, místopředsedy Senátu Přemysla Sobotky, místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka a ministra kultury Daniela Hermana. Již pravidlem se stalo udělení záštity velvyslancem státu Izrael v Česku Garym Korenem. Partnerem letošního ročníku byla česko-izraelská smíšená obchodní komora.

Galavečer, kterým Dny pro Izrael vyvrcholily, proběhl v Kongresovém centru Aldis. Promlouvala zde legenda války Jom Kipur, izraelský brigádní generál Avigdor Kahalani, bývalý poslanec Knesetu. O přestávce podpisoval svou knihu Tanky proti tankům. Dalšími hosty talk show byli plk. Mgr. Aleš Knížek, ředitel Vojenského historického ústavu a odborník na československo-izraelskou vojenskou spolupráci, a Tomáš Pojar, bývalý velvyslanec ČR v Izraeli. Vystoupila také izraelská blues-rocková kapela Sobo Blues Band, jejíž domovskou scénou je legendární music bar Mike's place v Tel Avivu. Část terezínské opery Brundibár přednesl chlapecký sbor Boni pueri. Ve foyer byla výstava o československé vojenské pomoci Izraeli Gešer Ad Halom (VHÚ) a ochutnávka izraelských vín.

Také letos během festivalu proběhlo čtení jmen obětí holocaustu. Konalo se i klezmerové odpoledne s tradiční židovskou hudbou, večer izraelského vína, veřejné shromáždění na podporu Izraele a další dvě výstavy: Kresby dětí z terezínského ghetta a Muži na křídlech.

◆ **Daniel Heczko odešel.**

Kazatel CB Daniel Heczko (* 1958) podlehl těžké nemoci. Byl synem kazatele Stanislava Heczky, ale svůj život Kristu vydal až v 17 letech. Studovat nesměl, a tak se vyučil prodávčem elektrických spotřebičů. Na ilegálně pořádaném táboře mládeže o dva roky později prožil povolání do služby kazatele. Teologii vystudoval v Bratislavě. Po ukončení studia byl kazatelem v Benátkách, pak v Praze na Smíchově a od roku 1995 v nově založeném sboru v Praze-Dejvicích.

„Daniel svým přístupem dokázal vytvářet prostředí přijetí a toho, že se člověk nemusí bát dělat chyby,“ napsal o něm člen Rady CB David Novák. „Nebyl z těch, kdo vás při prvním setkání poplácávají po zádech a ptají se, jak se máš, ale kdykoli jste za ním přišli, vždy jste cítili empatii, věnovaný čas a snahu porozumět.“

„Dejvice pod jeho vedením prožily obrovský boom, na poměry české církve nevidaný,“ pokračuje Novák. „Přemýšlel jsem, čím to bylo. Daniel nebyl, silný vůdce“ v tom smyslu, že „velí“. Dokázal ale druhým vytvářet prostor, hodně se modlil a v jeho přítomnosti jste cítili milost. To na mnohé působilo jako magnet.“

Daniel Heczko napsal knihu „Už nemohu dál“, „Duch svatý a jeho působení“ a „Můj zápas s rakovinou“.